

796 S poníženým k zemi čelem

transpozice 4

1. S po - ní - že - ným k zemi če - lem před svá - tost - ným Pá - ně tě - lem

kla - něj - me se s po - ko - rou. K je - ho chvá - le pís - ně pěj - me,

ce - lí se mu o - devzdej - me s ú - ctou, lás - kou, dů - vě - rou.

2. Sebe sám nám darem dáváš
pro nás pokrmem se stáváš,
chlebem sytíš lačný lid.
Tvoje láska neskonala
div ten velký vykonala,
který nelze vyjádřit.

3. Spojme s anděly své hlasy,
s nimi Pánu, dárci spásy,
pějme píseň vděčnosti.
Oslavujme neustále
Jezu Krista, nebes Krále,
v Nejsvětější svátosti.

2. Se - be sám nám darem dá - váš pro nás po - kr - mem se stá - váš,

chle - bem sy - tiš lač - ný lid. Tvo - je lás - ka ne - skona - lá

div ten vel - ký vy - ko - na - la, kte - rý ne - lze vy - já - dřit.

3. Spo-jme s an - dě - ly své hla - sy, s ni - mi Pá - nu, dár - ci spá - sy,

pěj - me pí - seň vděč - nos - ti. O - sla - vuj - me ne - u - stá - le

Je - zu Kris - ta, ne - bes Krá - le, v Nej - svě - těj - ší svá - tos - ti.